

Πλήθος πιστών για τον Όρθρο της Μεγάλης Τετάρτης στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το εσπέρας της Μεγάλης Τρίτης, 30ης Απριλίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νυμφίου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης.

Στην Ιερά Ακολουθία το περίφημο τροπάριο της Κασσιανής έψαλλε η χορωδία του Ωδείου Ναούσης υπό τη διεύθυνση του κ. Δημητρίου Παρόλα.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Άμαρτιών μου τά πλήθη καί κρι-μάτων μου άβύσσους, τίς έξιχνιά-σει ψυχοσώστα Σωτήρ μου;»

Μία έρώτηση θέτει στά χείλη τής άμαρτωλής γυναίκας, τήν όποία όρισαν οί Πατέρες τής Έκκλησίας μας νά μνημονεύεται κατά τήν Άγία καί Μεγάλη Τετάρτη, ή ιερή ύμνογράφος, ή όσία Κασσιανή, στό κατανυκτικό Δοξαστικό πού έψαλε τόσο

ώραία ή χο-ρωδία μας πρίν από λίγο.

Η έρώτηση αύτή έκφράζει από μόνη της τό πλήθος τῶν άμαρτιῶν αύτῆς τῆς γυναίκας αλλά και τό πλήθος τοῦ έλέους τοῦ Κυρίου μας, ό όποιος «ούκ ἤλθε καλέσαι δι-καί-ους αλλά άμαρτωλούς εἰς μετάνοι-αν», όπως μάς βεβαιώνει ό ίδιος.

Καί εάν οι Πατέρες επέλεξαν αύτή τήν άμαρτωλή γυναίκα, για να τήν προβάλλουν λίγες ήμέρες πρίν από τό Πάθος τοῦ Κυρίου μας, δέν τό έκαναν τυχαία.

Πρωτίστως δέν προβάλλουν τήν άμαρτωλή ζωή της αλλά τή μετά-νοιά της, διότι παρά τίς πολλές άμαρ-τίες της κατόρθωσε να ύπερ-βεῖ τον έαυτό της, να κατανοήσει τήν άμαρτωλότητά της, να προσεγ-γίσει τον Χριστό και να λάβει τήν άφεση τῶν άμαρτιῶν της, μέ μία πράξη τολμηρή και γενναία, μέ μία πράξη μεγάλης άγάπης πρός τον Χριστό, πού τήν κάνει να ταπεινώ-νεται χωρίς να ύπολογίζει τά σχό-λια και τίς κριτικές τῶν ανθρώπων για τή ζωή της και για τή στάση της. Τήν κάνει να εἰσέρχεται μέσα στην οἰκία τοῦ Φαρισαίου, στην όποία βρι-σκόταν ό Χριστός, και να πλύνει τά πόδια του μέ τό πολύτιμο μύρο και να τά σκουπίζει μέ τά μαλλιά της.

Αύτήν ακριβῶς τήν πράξη της πού κάποιοι τότε χλεύασαν και κάποιοι, όπως ό Ιούδας κατέκριναν, θεω-ρώ-ντας την ως άσκοπη δαπάνη και περιττή πολυτέλεια, ό Κύριός μας τήν έπαινεῖ, γιατί τήν αντιμετω-πίζει ως έκφραση βαθειᾶς άγάπης και άφοσιώσεως πρός τό πρόσωπό του. Γι' αύτό και λέγει ότι όπου και αν κηρυχθεῖ τό Εὐαγγέλιο θά μνη-μο-νεύεται ή πράξη τῆς γυναίκος «εἰς μνημόσυνον αύτῆς», όπως κάναμε και έμεῖς σήμερα και θά γίνεται μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων.

Ό δεύτερος λόγος για τον όποιο μνημονεύεται ή άμαρτωλή γυναί-κα εἶναι για να φανεῖ τό μέγεθος τῆς άγάπης τοῦ Θεοῦ και τῆς άφέ-σεως τῶν άμαρτιῶν πού παρέχει. Για τον Χριστό όποιος μετανοεῖ για τίς άμαρτίες του και ζητᾶ τήν άφε-ση, μπορεί να τήν λάβει. Όποιος δηλαδή μετα-νοεῖ, αντιλαμβανόμε-νος ότι ή άμαρτία εἶναι προσβολή τοῦ Θεοῦ και τῶν έντολῶν του και τό μόνο πού τον άποκαθιστᾶ εἶναι ή άλλα-γή τοῦ τρόπου ζωῆς, ή άλ-λαγή τοῦ νοός του, αυτός λαμβάνει τήν άφεση, όσες πολλές ή μεγάλες άμαρτίες και αν έχει διαπράξει στη ζωή του.

Τό διαπιστώνουμε όχι μόνο στην περίπτωση τῆς άμαρτωλῆς γυναί-κας πού μνημονεύουμε άπόψε, άλ-λά και στην περίπτωση τοῦ ληστοῦ, ό όποιος μετανοεῖ και ζητᾶ τήν άφεση επί τοῦ Σταυροῦ, και τήν λαμ-βάνει. Καί ό Κύριος τοῦ λέγει: «Σήμερον μετ' έμοῦ ἔση έν τῷ παραδείσῳ».

Τό γεγονός αύτό εἶναι έξαιρετικά παρήγορο για όλους μας, όχι άσφα-λῶς για να άμαρτάνουμε, αλλά για να μετανοοῦμε. Διότι ύπάρχουν πε-ριπτώσεις στις όποιες ό διάβολος προσπαθεῖ να άπογοητεύσει τον άνθρωπο, ύποβάλλοντάς του τήν ιδέα

ὅτι οἱ ἁμαρτίες του εἶναι πολ-λές ἢ βαριές καί δέν μπορεῖ νά ἐλ-πίζει στή συγχώρηση τοῦ Θεοῦ. Αὐ-τό ὅμως δέν ἰσχύει, γιατί ἡ ἀπέρα-ντη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ συγχωρεῖ τά πάντα, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά μετανοήσου-με εἰλικρινά καί ὅπως θέλει ὁ Χρι-στός.

Καί αὐτό πού θέλει εἶναι νά μήν περιορίζεται ἡ μετάνοια μόνο σέ ἐξωτερικά στοιχεῖα, νά μήν ἐκφρά-ζεται μόνο μέ κάποια προσφορά ἢ φιλανθρωπία. Ἡ ἁμαρτωλή γυναί-κα δέν ἐξαγόρασε τήν ἄφεση μέ τό μύρο, ἀλλά μέ τήν ταπείνωση καί τά δάκρυά της, τά ὁποῖα ἐξέφραζαν τήν εἰλικρινή της μετάνοια καί τήν πραγματική διάθεση τῆς ψυχῆς της.

Γιά νά εἶναι, ἐπομένως, εὐ-πρόσ-δεκτη ἡ μετάνοιά μας ἀπό τόν Χρι-στό πρέπει νά συνοδεύεται καί ἀπό ταπείνωση καί συντριβή ψυ-χῆς. Πρέπει νά ἐκφράζεται καί μέ δά-κρυα, τά ὁποῖα πλύνουν τήν ψυ-χή τοῦ μετανοοῦντος, ὅπως ἔπλυ-ναν τά δάκρυα τῆς γυναικός τά πόδια τοῦ Χριστοῦ. Πρέπει νά ἐκφράζεται μέ τή διάθεσή μας νά ἀλλάξουμε τή ζωή μας καί νά τή μετατρέψουμε σέ ἐν Χριστῷ ζωή, στήν ὁποία ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν του δέν θά γίνεται ἀπό ἀνάγκη ἀλλά ἀπό ἀγάπη, σάν αὐτή πού εἶχε καί ἔδει-ξε ἡ ἁμαρτωλή γυναίκα, ὥστε νά λέγει ὁ Χριστός γι' αὐτήν ὅτι συγ-χωρήθηκαν οἱ ἁμαρτίες της «ὅτι ἠγάπησε πολύ». Ἀγάπησε τόσο πο-λύ τόν Χριστό, ὥστε γιά τή δική του ἀγάπη ἀποφάσισε νά ἀλλάξει τή ζωή της.

Ἄς διδαχθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀπόψε ἀπό τό πα-ράδειγμα τῆς ἁμαρ-τωλῆς γυναί-κας καί ἄς προ-σπαθήσουμε νά ἀκο-λου-θήσουμε τό δικό της ὑπόδειγμα εἰλι-κρινοῦς με-τανοίας, γιά νά ἀξιωθοῦμε νά βροῦ-με ἔλεος καί χάρη ἀπό τόν Χρι-στό καί νά ἐπιτύχουμε τή σωτη-ρία μας.

Τό ὑπόλοιπο αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος μᾶς δίδει ἀκόμη τήν εὐκαιρία νά ἀγαπήσουμε, νά μετανοήσουμε καί νά ζητήσουμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι πρόθυμος καί πάνω ἀπό τόν Σταυρό καί μέσα ἀπό τόν τάφο καί ἀναστάς ὄντως νά μᾶς ἐλεήσει καί νά μᾶς συγχωρήσει.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK